

ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΡΩΤΟΠΟΡΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

№ 19
10 Ιουλίου '78
τιμή 7 δρα.

σ' αυτό το φύλλο

ΤΟ 14° ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΟΥ ΑΚΕΛ
σελ. 4-5

ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΗ ΤΟΥ
Γ. ΣΕΡΙΦΗ
σελ. 2

ΟΙ ΟΙΚΟΔΟΜΟΙ ΣΤΑ
ΕΡΓΟΤΑΞΙΑ ΤΗΣ ΛΙΒΥΗΣ -
ΜΙΑ ΜΑΡΤΥΡΙΑ
σελ. 3

Τόν τελευταίο καιρό μετά από σχήμα των "κρίσιμων εθνικών περιστάσεων" τα κόμματα της αντιπολίτευσης έχουν κλείσει και άνοιχτα να αντιπολιτευθούν την κυβέρνηση Καραμανλή.

* Ο πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ και αρχηγός της αντιπολίτευσης Ανδρέας Παπανδρέου "αίσθάνεται την ανάγκη τουλάχιστον να μετριάσει τον τόνο της κριτικής" όπως δήλωσε ο ίδιος σε συνέντευξή του στην Αύγη.

* Από την ΕΔΗΚ άκμα και όσοι δεν έχουν προσχωρήσει στην Νέα Δημοκρατία εκτιμούν τις "αξιολόγες προσπάθειες" του Καραμανλή.

* Το ΚΚΕ προβάλλει το ταξίδι του Καραμανλή στη Βουλγαρία και βλέπει στο πρόσωπό του ένα νέο Μακάριο. (Άρθρο Κ. Χατζηπαργύρη στην "Ελευθεροτυπία" στις 20 Ιούνη)

* Το ΚΚΕ σε πρωτοστατεί στη προβολή της "εθνικής ενότητας", δηλαδή της συνεργασίας της αντιπολίτευσης με τον Καραμανλή, σαν τη μόνη λύση για "να σωθεί το έθνος και η δημοκρατία".

"Ετσι ενώ η κυβέρνηση από τη μεριά της προωθεί ασταμάτητα τις επιθέσεις σε βάρος των εργαζομένων (νέα οικονομικά μέτρα που κλιμακώνουν τη λιτότητα, τρομοκρατία - έρευνες, συλλήψεις, δίκες, φυλακίσεις - σε βάρος των αγωνιστών, παζαρέματα με το ΝΑΤΟ και την ΕΟΚ, διωγμός σωματείων από τον κρατικό συνδικαλισμό, μαζικές απολύσεις άπεργων, "αυτοκτονίες" φαντάρων, κατατρέξιμο των μαθητών και των φοιτητών στα σχολεία και τα Πανεπιστήμια κοροϊδία και έκμεταλση του λαού της Θεσσαλονίκης που χτυπιέται από το σεισμό), τα κόμματα της αντιπολίτευσης θεωρούν ότι "οι περιστάσεις" απαιτούν να σταματήσει η κριτική απέναντι στην κυβέρνηση, για χάρη της ενότητας και της δημοκρατίας.

σταθεροποίηση

Οι δικαιολογίες της αντιπολίτευσης για αυτή τη χωρίς όρους παρόσηψη στον Καραμανλή στηρίζονται σε δύο σημεία. Πρώτο ότι η Ελλάδα κινδυνεύει να γίνει δορυφόρος της Τουρκίας γιατί οι Αμερικάνοι θέλουν να συγκολληθούν την νοτιοανατολική πτέρυγα του ΝΑΤΟ δίνοντας τον κύριο ρόλο στην Τουρκία, και δεύτερο ότι η δημοκρατία κινδυνεύει, γιατί οι Αμερικάνοι προσπαθούν να ρίξουν τον Καραμανλή έπειδή τους αντιπαθεί.

Ποιά είναι η πραγματικότητα; Οι Αμερικάνοι ιμπεριαλιστές και οι ευρωπαίοι συνεταίροι τους της ΕΟΚ και του ΝΑΤΟ επιδιώκουν συστηματικά να σταθεροποιήσουν τον έλεγχο τους στην περιοχή μετά τον κλονισμό που είχε πάθει πριν τέσσερα χρόνια. Η κατάρευση της χούντας στην Ελλάδα, η κρίση της κοινοβουλευτικής δικτατορίας στη Τουρκία και η δέυση των ανταγωνισμών στην περιοχή (ανάμεσα σε ΗΠΑ-ΕΣΣΔ, ανάμεσα στους νατοϊκούς συνεταίρους και ανάμεσα στην ελληνική και τουρκική κυβέρνηση) είχαν αποσταθεροποιήσει την νοτιοανατολική πτέρυγα του ΝΑΤΟ (αποχώρηση της Ελλάδας από το στρατιωτικό σκέλος, εμπάργκο στην Τουρκία, αντιαμερικανικές διαδηλώσεις και στις δύο χώρες). Ταυτόχρονα μπήκε σε άμφισβητητό το κενό που άνοιξε τον περασμένο χρόνο μέσα στην πτέρυγα: η άσκηση της χούντας να εξασφαλίσει τον έλεγχο της Κύπρου για λογαριασμό των Αμερικάνων, με το

με προσήματα τους "εθνικούς κινδύνους", ΥΠΟΤΑΓΗ ΧΩΡΙΣ ΟΡΟΥΣ της αντιπολίτευσης στον Καραμανλή

πραξικόπημα της 15-4 πουλη κατάρρευσε και το ρόλο αυτό τον πήραν οι Τούρκοι στρατοκράτες με την εύσολη, αυτό το ανέβασμα της τουρκικής κυβέρνησης στην ιεραρχία των συνεταίρων του ιμπεριαλισμού εκφράστηκε με την προβολή άκαιρτων και στο Αίγαίο.

Η Αμερικανική διπλωματία έχει από τότε εξορμήσει για να ανασταθεροποιήσει τον έλεγχο της στην περιοχή. Στόχος της είναι μια συμφωνία-πακέτο που να κλείνει όλες τις έκκρεμότητες: επιστροφή της Ελλάδας στο στρατιωτικό σκέλος και υπογραφή της ελληνοαμερικανικής συμφωνίας για τις βάσεις, άρση του εμπάργκο και υπογραφή της αμερικανοτουρκικής συμφωνίας για τις βάσεις, "συμφύλιση" Ελλάδας-Τουρκίας με το κλείσιμο του κυπριακού (νομιμοποίησης το διαχωρισμό σε δύο "ζώνες") και τη μοιρασιά του Αιγαίου (συνεχμετάληψη των πετρελαίων, κοινός επιχειρησιακός έλεγχος στον αέρα στα πλαίσια του ΝΑΤΟ). Παράλληλα, κομμάτι αναπόσπαστο του αμερικανικού πακέτου είναι η σταθεροποίηση των φιλοδυτικών κυβερνήσεων κατόπιν Ελλάδας και στην Τουρκία για τον έλεγχο κάθε αντίδρασης του λαϊκού κινήματος.

Αυτή την προοπτική που χαράζουν οι Αμερικάνοι την έχουν αποδεχτεί και η ελληνική και η τουρκική κυβέρνηση και μέσα στα πλαίσια της προσπαθούν να εξασφαλίσουν η κάθε μια τον πιο σημαντικό ρόλο για τον εαυτό της.

Ετσι η κυβέρνηση Καραμανλή έχει αποδεχτεί τη διζωνική σε "λύση" του κυπριακού, έχει μονογράψει την ελληνοαμερικανική συμφωνία, βιάζεται να γυρίσει στο στρατιωτικό σκέλος του ΝΑΤΟ και φυσικά φροντίζει για την άστυνόμευση του κινήματος. Με βάση αυτή τη προσφορά υπηρεσιών προς την νατοϊκή συμμαχία και υπογράμμιζοντας τη στρατηγική σημασία της Ελλάδας (σπουδαίοτητα της Κρήτης για τον έλεγχο της ελληνικής ζώνης στην Κύπρο, λογάρισμα της παραχωρήσεις στην ύφαλοκριπύδα και στον έναεριο χώρο του Αιγαίου).

Αυτή η στρατηγική της κυβέρνησης Καραμανλή δεν είναι μια τυχαία επιλογή. Έκφράζει τα συμφέροντα των ελληνικών καπιταλιστών και τις φιλοδοξίες τους να ανέβουν στην κλίμακα των συνεταίρων του ιμπεριαλιστικού καταμε



ρισμού μέσα από συνεργασίες με ευρωπαϊκά κεφάλαια, εξορμήσεις στη Μέση Ανατολή και τα Βαλκάνια. Μέσα σ' αυτά τα πλαίσια έχουν θέσει και πια να μεγαλύτερα ανοίγματα και προς τη Σοβιετική Ένωση και προς τους "αδέσμευτους" της Μέσης Ανατολής.

Αυτή τη γραμμή της κυβέρνησης Καραμανλή έρχεται να υιοθετήσει άνοιχτα και η αντιπολίτευση. Πίσω από δικαιολογίες ότι η αποδέσμευση από το ΝΑΤΟ παραμένει εξαιρετικά στόχος, αλλά μακροπρόθεσμα δύσκολος, ο Παπανδρέου, ο Μαγκήκης, ο Κύρκος στις συνεντεύξεις τους στην Αύγη τονίζουν ότι "και μέσα στα πλαίσια της σημερινής στρατηγικής της κυβέρνησης υπάρχουν περιθώρια για την υπεράσπιση των εθνικών συμφερόντων".

Ετσι η καθημερινή και ο κ. Χονδροκούκης του ΠΑΣΟΚ (βήμα 9' Ιουλίου) συμφωνούν ότι και το καταστατικό του ΝΑΤΟ μπορεί να χρησιμοποιηθεί για τα συμφέροντα της χώρας από την Τουρκία. "Η πολιτική σκέψη" Εδώπη μπορεί να καταλάβει ότι η Ελλάδα δε μπορεί να έρχεται δεύτερη "δορυφόρος" πίσω από την "βάρβαρη" Τουρκία. Όσο για τις συμβουλές της αντιπολίτευσης για μεγαλύτερο "άνοιγμα στην Ανατολή", το ταξίδι του Καραμανλή στην Βουλγαρία δείχνει ότι και σ' αυτό τον τομέα η αντιπολίτευση είναι ουρά.

Για να δικαιολογηθεί αυτή η υποταγή της αντιπολίτευσης άκμα και η προκλητική δήλωση του Αμερικανού ύπουρου Μπράουν εμφανίστηκε σ' αν... αντικαραμανλική. Στην πραγματικότητα ο Αμερικανός γερουσιαστής Χάρτ. δήλωσε άνησυχος μή-

πως η άρση του εμπάργκο θα προκαλούσε πτώση του Καραμανλή" και "Τέ θα γίνονταν τότε τα Αμερικανικά συμφέροντα αν ανέβαινε άριστη κυβέρνηση". Και ο μέν ύπουρος εξωτερικών Βάνς άπάντησε ότι ο Καραμανλής δεν κέφτει ενώ ο ύπουρος άμυνας Μπράουν δήλωσε ότι έχει έτοιμα σχέδια σε περίπτωση άριστης κυβέρνησης.

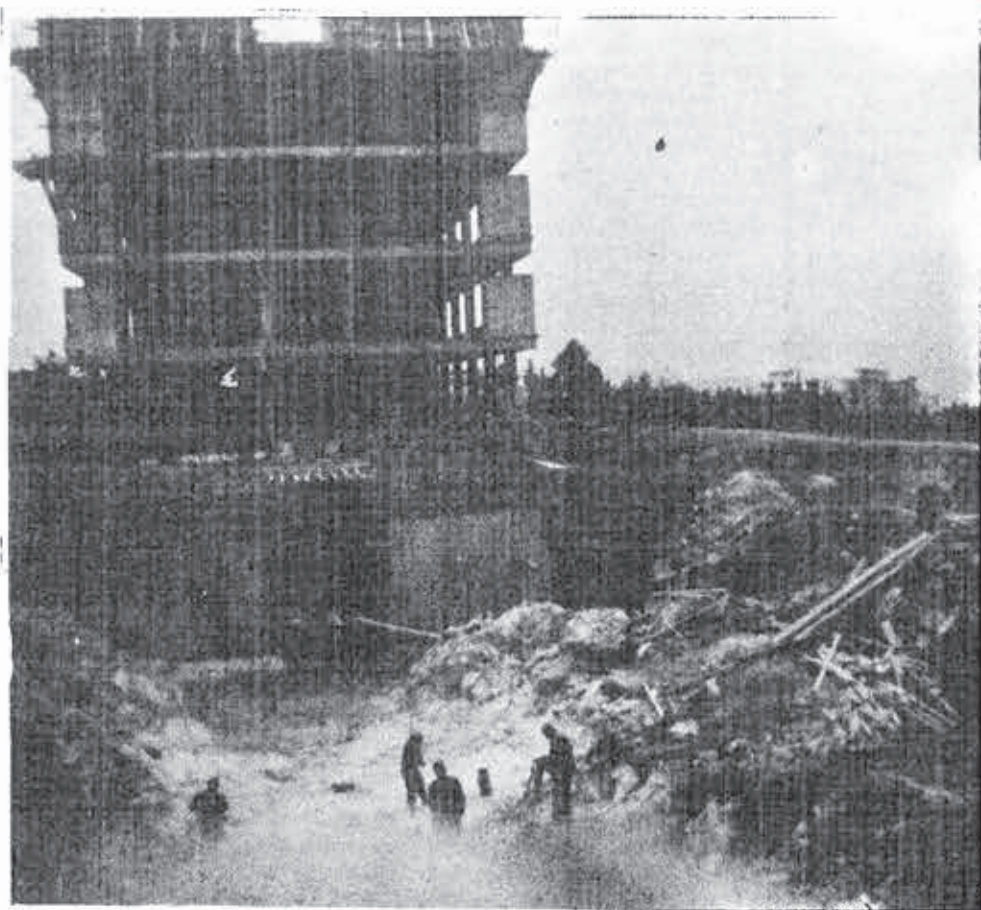
αντιπαραθεση

"Αν, όμως, η κοινοβουλευτική αντιπολίτευση βρούσε λόγους γιατί πρέπει να "μετριάσει" την κριτική στην κυβέρνηση, οι εργάτες, οι αγρότες, η νεολαία δεν έχουν κανένα λόγο να κάνουν κάτι τέτοιο. Για τους εργαζομένους η εξωτερική πολιτική του Καραμανλή είναι άλλο ένα χτύπημα όπως άλλωστε η πολιτική της κυβέρνησης. Τα παζαρέματα με το ΝΑΤΟ και την ΕΟΚ και οι ανταγωνισμοί με τους Τούρκους στρατοκράτες είναι η άλλη όψη της λιτότητας και της τρομοκρατίας στη συνολική πολιτική που εξυπηρετεί τους καπιταλιστές.

Μπροστά στην άνοιχτη παραίτηση των κομμάτων της αντιπολίτευσης το βάρος πέφτει στους πρωτοπόρους αγωνιστές και στην Επαναστατική Άριστερά να καλέσουν για το χτύπημα της αντίστασης του μαζικού κινήματος στις επιθέσεις των άφεντικών και της κυβέρνησης. Μέσα από μικρές, έστω, πρωτοβουλίες πάνω στις μάχες που άρνιέται η αντιπολίτευση, οργανώνοντας την ύπουστην ξεπλάξια άπεργίες, οργανώνοντας την συμπαρατάση στους πολιτικούς κρατούμενους, καταγγέλοντας τα ξεπουλήματα στους ιμπεριαλιστές πρέπει να αντικαταθέσουμε στην "εθνική ενότητα" των άφεντικών την προοπτική της αγωνιστικής ενότητας των εργαζομένων.

ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΡΩΤΟΠΟΡΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗΣ



ΒΙΟΤΕΡ: απεργία των οικοδομών

Οι οικοδόμοι της ΒΙΟΤΕΡ, στην πανεπιστημιόπολη του Ζωγράφου, καλονκατίζοντας, σιδεράδες και μετατζήδες απεργούν από τη Δευτέρα 3-7 για καλύτερα μεροκάματα και για την υπερασπίση των κατακτημένων δικαιωμάτων που η εταιρεία με διάφορες κομπίνες και άνοικτη τρομοκρατία τα καταπατάει.

Πριν από 3 περίπου μήνες στην ίδια εταιρεία απήργησε το μηχανολογικό (υδραυλικοί, σωληνώδες, ηλεκτρολόγοι, λαμαρινάδες) για 9 μέρες. Τότε η εταιρεία για να διασπάσει τους εργαζόμενους άρχισε να δίνει υποσχέσεις στους οικοδόμους ότι τον Ιούνιο θα δώσει αύξησης. Ο Ιούνιος πέρασε και οι υποσχέσεις ξεχάστηκαν και να βρει η εταιρεία καινούργιες δικαιολογίες.

Αυτή η κατάσταση έβαλε την ανάγκη στους εργάτες να πάρουν οι ίδιοι την απόφαση στα χέρια τους. Μαζεύτηκαν την Δευτέρα 3-7 και το συζητήσαν όλοι μαζί και διαδινόμενα πήγαν στα γραφεία, κυρήσσοντας την ίδια μέρα απεργία μέχρι την λύση των προβλημάτων τους. Την Δευτέρα 3 η απεργία είδοποιήθηκε και το σωματείο μετατζήδων από το οποίο πήγε ο πρόεδρος και ένα ακόμη μέλος του Δ.Σ.

Πέρα από την διάθεση των απεργών για αγώνα, η απεργία έ-

χει αδυναμίες στο ζήτημα της οργάνωσης, του συντονισμού με τα άλλα συντεχνιατικά γκρουπ, και στην οργάνωση της συμπράξης ηθικής και οικονομικής.

Η παρουσία του προέδρου όχι μόνο δεν βοήθησε αλλά αντίθετα μπλοκάρει κάθε πρόταση μενώντας σε μια αγωνιστική φρασολογία. Σε συνέλευση που έγινε στη γιακή μέλη της "έπιτροπής βάσης" οικοδομών τόνισαν την ανάγκη η απεργία να απλωθεί σε όλα τα συνεργεία του γκρουπ γιατί τα προβλήματα είναι κοινά. Γιαυτό πρέπει να βγει προκήρυξη από τους απεργούς που οι ίδιοι να την μοιράσουν σε όλα τα συνεργεία και να τα καλούν σε κοινό αγώνα. Επίσης προκήρυξη για τον ίδιο σκοπό στα άλλα εργοτάξια της ίδιας εταιρείας (κτίριο της ΚΥΠ και Τανκρά) καθώς και για τις πιάντες των οικοδομών. Τέλος να είδοποιήσουν όλα τα οικοδομικά σωματεία και να πάνε στο γιακή κειμένου να βοηθήσουν τα συνεργεία να συντονιστούν στον κοινό αγώνα. Όμως μέσα στα πλαίσια της τακτικής της ΕΣΑΚ που εκπράξει ο πρόεδρος, δεν άφησε να γίνει τί-

ποτα απ' όλα αυτά. Σίχως αναλάβει να βγάλει προκήρυξη που θα μοιράζονταν στο γιακή που ποτέ όμως δεν βγήκε. Σίχως επίσης ότι τα σωματεία είναι είδοποιήματα και συμπαραστέκονται. Κανένα όμως

ΑΚΜΗ

απεργία εναντίον στις απολύσεις

Οι εργάτες της ΑΚΜΗ (του Στασινοπούλου στην Στυλίδα) κατέβηκαν την προηγούμενη εβδομάδα σε 48ωρη απεργία, συμμετέχοντες έτσι στην 24ωρη που είχαν αρχίσει ο κλάδος των κεραμοποιών. Οι ίδιοι αποφάσισαν 48ωρη γιατί είναι το εργοστάσιο που έχει τα πιο υψηλά μεροκάματα απ' όλους κλάδους. Πέρσι είχε κατέβει σε μια 24ωρη κλαδική απεργία με αίτημα αύξησης και άνθυγευδ, και μολονότι οι εργάτες είχαν διαβεβαίωση να την συνεχίσουν εάν εργοστασιακή, έπεσε τ'ετοια τρομοκρατία από την εργοδοσία που την σταμάτησαν.

Και φέτος μετά την πρώτη 48ωρη η εργοδοσία απέλεισε την διοίκηση του σωματείου. (Το σωματείο έχει δημιουργηθεί πριν δύο χρόνια). Οι εργάτες μόλις μάθαν για τις απολύσεις, παράτησαν άμεσα την δουλειά τους και βγήκαν έξω περιμένοντας και την απογευματινή βάρδια. Στην γενική συνέλευση που έγινε αποφάσισαν όλοι να κατέβουν και σε δεύτερη 48ωρη. Από τους 400 εργάτες μόνο 20 ήταν οι απεργοσπαστές.

Η εργοδοσία στην διάρκεια της δεύτερης 48ωρης έστειλε χαρτιά σε 69 εργάτες που τους κοινοποίησε ότι παίρνουν αναγκαστική άδεια άνευ αποδοχών, μέχρι της 29 Ιουλίου επειδή "οι εργάτες δεν άφησαν το απαραίτητο προσωπικό ασφαλείας και το εργοστάσιο έπαυσε τάχα ζημιές και έτσι δεν μπορεί να τους απασχολήσει άμεσα όλοις". Επίσης τ'ετοια δήλωσε να ένοησε ότι σε περίπτωση νέας κινητοποίησης η απόλυση τους θα είναι οριστική. Και οι 69 εργάτες είναι από αυτούς που πρωτοστάτησαν και στις δύο 48ωρες απεργίες.

Στην συνέλευση που έγινε άμεσα μετά στο εργατικό κέντρο λειψίας οι εργάτες αποφάσισαν ότι δεν αναγνωρίζουν τις αναγκαστικές άδειες και ότι την επόμενη θα πήγαιναν όλοι να πιάνουν δουλειά σε περίπτωση δε που η εργοδοσία επιμένει στις άδειες, τότε θα ξανακατέβαιναν σε καινούργια απεργία.

Ένας εργάτης μετά την συνέλευση χαρακτηριστικά έλεγε ότι "η τρομοκρατία της εργοδοσίας όσο έντείνεται τόσο μεγαλώνει την αντίδραση και την αγανάκτηση και αυτή η αγανάκτηση είναι μία αιτία για την επιτυχία της απεργίας".

35 μέρες φυλακή για σούλημα της 'ε.φ.ε.'

Το Σάββατο (8-7) κοινοποιήθηκε στο δημαρχείο Λαμίας (ως άγνωστου διαμονής), καταδίκη 35 ημερών έναντι συντρόφου μας για το σούλημα της "Εργατικής Πρωτοπορίας" έξω από το εργοστάσιο της ΑΚΜΗ. Πριν από ένα χρόνο η Ασφάλεια Στυλίδας τ'ετοια είχε συλλάβει έξω από την ΑΚΜΗ. Ένώ πουλούσε την εφημερίδα. Η δίκη έγινε στο μονομελές Στυλίδας χωρίς ποτέ να την μείνει ο συντρός μας γιατί δεν του κοινοποίησαν ποτέ την κλήση μολονότι ήταν γνωστής διαμονής. (Πρόσφατα δικάστηκε σε 4 μήνες με άναστολή για περιθώρηση αρχής από το τριμελές Λαμίας). και ο τρόπος που έγινε η δίκη αλλά και η καταδίκη 35 ημερών για σούλημα εφημερίδας δείχνει ότι τα αφεντικά και η αστυνομία τους δεν φοβούνται μόνο τις απεργίες αλλά και κάθε συμπράταση και σύνδεση με το υπόλοιπο κίνημα έξω από τα εργοστάσια.

δεν πάτησε στο γιακή. Χαρακτηριστικά την Πέμπτη 6-7 που θα συνεδρίαζε το Δ.Σ. των υδραυλικών, οι συμβολικοί της ΕΣΑΚ έκοψαν από ένα φρόντησαν να εξαφανιστούν με αποτέλεσμα να μην γίνει Δ.Σ.

Την Παρασκευή 7-7 το συνεργείο των υδραυλικών του γιακίου είχε προγραμματίσει συνέλευση. Συμβούλος του σωματείου και μέλος της "Αγωνιστικής Κίνησης των Υδραυλικών, πρωτοβουλικά, μιας και το Δ.Σ. στο σύνολό του έχει άλλες δουλειές (να συντάξει υπομνήματα κλπ) πήγε στο γιακή βάζοντας το ζήτημα στους απεργούς πως πρέπει να πάνε στη συνέλευση να ενημερώσουν τους υδραυλικούς για τον αγώνα τους, και να ζητήσουν να κατέβουν μαζί τους στην απεργία. Όμως και πάλι ο πρόεδρος επέμβηκε λέγοντας ότι οι απεργόι δεν έχουν καμιά δουλειά με τους άλλους γιατί η εταιρεία απέλεισε πως θα φέρει την αστυνομία αν ενόχλησουν τους άλλους εργαζόμενους. Επίσης δεν άφησε οικοδόμο πλακά που ήθελε να μιλήσει στους απεργούς έμμερους της εφημερίδας "Λαϊκή Άγώνες", ενώ την ίδια ώρα δημοσιογράφος του "Ριζοσπάστη" έκανε την δουλειά του.

Η στάση του προέδρου και άλλων των οικοδομικών σωματείων, δεν είναι τίποτε άλλο παρά η αντιληψη της ΕΣΑΚ για το πως προωθούνται οι αγώνες. Η απεργία

αυτή είναι κόντρα στον 330 και συγκροτείται με την τακτική των οικοδομικών σωματείων και της δημοσπονδίας που εφαρμόζουν κατά γράμμα τους αντιεργατικούς νόμους.

Γιαυτό η ΕΣΑΚ βάζει εμπόδια στην διάδοση της απεργίας, γιατί έτσι ξεσκιάζεται η τακτική της, τακτική των παραστάσεων και διαβουλεύσεων με τους άρτιους.

Οι απεργόι πρέπει να πάρουν την απόφαση στα χέρια τους και να οργανώσουν καλύτερα τον αγώνα τους. Να γίνονται συνελεύσεις καθημερινά που να συζητείται το κάθε πρόβλημα, συλλογικά και όχι από ένα "φωτισμένο" συνδικαλιστή. Να κλιμακώνουν την απεργία δείχνοντας την αποφασιστικότητα τους στην εταιρεία και κούρια στα άλλα συνεργεία, που με προκήρυξεις και καθημερινές επισκέψεις θα τα βοηθήσουν να οργανωθούν και να κατέβουν και αυτά

στην απεργία. Επίσης να δουν από τώρα το ζήτημα της οικονομικής εξδρωσης στα σωματεία στις πιάντες, στα γιακιά και σε όλους τους εργατικούς χώρους, βάζοντας πείση σε όλα τα οικοδομικά σωματεία να βοηθήσουν για αυτό, και απαιτώντας να αναβούν τα σωματεία στο γιακή.